

Zavři oči,
ztiš se.
Opresti se sám od sebe,
ode všeho, co tě rozptyluje,
ode všeho, čeho se bojíš.
Mysli na to,
že Bůh je sde,
že tě vidí,
že tě naplňuje.

A pak řekni -
- nejen ústy, ale celou svou bytostí:
Pane, tady jsem.

Všem svým čtenářům Rybka vyřizuje následující vzkaz:

Státní sekretář Svatého Stolece kardinál Agostino Casaroli mi sdělil dopisem ze dne 16. června:

"S radostí Ti sděluji, že Svatý Otec vyhověl Tvé žádosti ze dne 13. tohoto měsíce. Prete

Mariánský rek ve Tvé arcidiecézi pražské a v diecézích sufragátních se předlužuje až do Slavnosti Neposkvrněného Početí Panny Marie."

František kardinál Tomášek

/sufragátní diecéze jsou ty diecéze, které nemají svého biskupa a spadají pod správu Otce kardinála/

K A L E N D Á R I U M

3. sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve
4. 23. neděle v mezidobí
8. svátek Narození Panny Marie - svátek Mariánského roku
11. 24. neděle v mezidobí
13. sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
14. svátek Pevýšení svatého kříže
15. Panny Marie Bolestné - svátek Mariánského roku
16. sv. Ludmily, mučednice
18. 25. neděle v mezidobí
20. sv. Ondřeje Kim Taegens, kněze, Pavla Cheng Hasenga a druhů, mučedníků korejských
21. svátek sv. Mateuše, apoštola a evangelisty
25. 26. neděle v mezidobí
26. sv. Kosmy a Damiana, mučedníků
27. sv. Vincence z Paula, kněze
28. slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa
29. svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů
30. sv. Jeronýma, kněze a učitele církve

Slavnost sv. Václava - 28. září

Podle staré tradice se sv. Václav narodil kolem roku 907 na Stechově u Libušína jako nejstarší syn vévody Vratislava. O jeho křesťanskou výchovu se staralo především jeho babička sv. Ludmila. Naučil se slávan-skému písmu, na Budči si osvojil i znalost latiny. Legendy zdůrazňují jeho lásku k eucharistii a k chudým. Když se v roce 925 ujal vlády, snažil se o kulturní i náboženské povznesení země. Jeho křesťanský způsob vlády a spravedlivá přisnost k neukázněné, většinou ještě pohanské šlech-tě, i to, že přijal lenní závislost na Jindřichu I., vyvolaly opozici v čele s jeho mladším bratrem Boleslavem, na jehož popud byl 28. 9. 929 /nebo 935/ ve Staré Boleslavi zabit. Po třech letech bylo jeho tělo pře-neseno do rotundy sv. Víta, kterou on sám založil jako třetí kostel na Pražském hradě. Jeho nejstarší životopis byl napsán staroslověnsky hla-helským písmem brzy po jeho smrti. První kostel mu byl zasvěcen už v ro-ce 972 v Proseku u Prahy. Na začátku 14. století mu byl zasvěcen jeden z oltářů v bazilice sv. Petra ve Vatikánu a od roku 1670 je jeho svátek v celocírkevním kalendáři.

Č T E N Í N A Z Á Ř Í

Třiatřicet dní úsměvu a pravdy

papež Jan Pavel I.

26. 8. 1978 - 29. 9. 1978

Nedělní "Anděl Páně", 27. srpna 1978

Včera ráno jsem s velkým klidem šel do Sixtinské kaple volit. Nedove-dil jsem si ani představit, co se na mne chystalo. Setva se začala rýse-vat pro mne nebezpečí, dva kolegové kardinálové mi dodávali odvahy: "Hla-vu vzhůru! Dá-li Pán nějaké jho, dá i sílu je nést." A druhý mi šeptal: "Nemájte strach, na celém světě je tolik lidí, kteří se modlí za nového Svatého Otce!" Když pak nastala rozhodující chvíle, volbu jsem přijal. Pak se jednalo, jaké jméno si zvolím, a já na to myslel velmi málo. Uva-žoval jsem takto: Papež Jan mě pověřil na biskupa v této bazilice sv. Petra a pak, ačkoli jsem toho nebyl hoděn, stal jsem se jeho nástupcem u sv. Marka. Benátky jsou dosud plné papeže Jana. Vzpomínají na něho gen-delišši, řeholnice, všichni. Avšak Pavel VI. mě nejen jmenoval kardiná-lem, ale několik měsíců před tím mě přivedl do takových respaků, že jsem zruhl před zástupem 20 000 věřících: anal štelu a dal mi jí kolem krku... nikdy v životě jsem se tak nezachvěval... Na druhé straně patnáct let pontifikátu Pavla VI. ukázalo nejen mně, ale i celému světu, jak se má milevat Kristova církev, jak se jí má sleukit, pro ni pracovat i trpět. A tak jsem si řekl: Má jméno bude Jan Pavel... Abychom si rozuměli, já nemám ani moudrost srdce jako dobrý papež Jan, ani vzdělání a kulturu Pavla VI.; ale jsem na jejich místě a musím se snažit sleukit církví. Doufám, že mi budete pomáhat svými modlitbami...

Nedělní "Anděl Páně", 17. září 1978

Přístí úterý se vrátí skoro 12 milionů dětí do školy. Papež doufá, že nezasahuje nepatřičným způsobem do řemesla ministra školství Pediniho, vyjadřuje-li své nejlepší přání jak učitelům, tak i žákům.

Italští učitelé mají za sebou klasické příklady lásky ke škole. Profe-sor Carducci přednášel na univerzitě v Bologni. Odebral se do Flerencie

Carducci čti "Kardúči"; Bologna čti "Bologna"

k nějakým oslavám. Jednoho večera mu řekl ministr školství, když se s ním chtěl loučit: "Ale ne," řekl ministr, "sůstante s námi ještě sítře!" - "Excelence, nemohu. Zítřa musím přednášet na univerzitě a posluchači mě očekávají." - "Ale já vás toho spreštují." - "Vy mě můžete sprestit, ale já se sprestit nemohu." Profesor Carducci měl velký smysl jak pro školu tak i pro žáky. Byl z těch lidí, kteří říkají: "Mám-li naučit Jana latině, nestačí jen znát latinu, ale je třeba také znát a milevata Jana." A ještě: "Jaká byla příprava, taková bude i vyučovací hodina."

Zákům základní školy bych chtěl připomenout jejich přítele Pincchia: nikoliv toho, který jednoho dne šel ze školy, aby se šel podívat na leutkovské divadlo, ale toho druhého, onoho Pincchia, který dostal takevou chuť do učení, že během celého školního roku, každý den, byl první, který přišel do školy, a poslední, který z ní odešel.

Moje zvláštní přání patří zákům středních škol, zvláště vyšších tříd. Čekají je nejen bezprostřední problémy a učení. Jak v Itálii, tak i u jiných národů na světě se jim otevírají děkafas brány pro vstup do střední školy a na univerzitu; ale jakmile mají diplom nebo doktorát v ruce a opustí školu, mají jen praneopatrnou možnost, aby našli práci nebo aby mohli založit rodinu. Tyto problémy musí dnešní společnost opravdu zkoumat a snažit se je vyřešit.

Také papež byl lákem těchto škol, gymnázia, univerzity. Pevnělel jsem tehdy na mládež a farnost. Nikde mi nepřišel říci: "Staneš se papežem." Káz by mi to bývali říkli, byl bych studeval více, byl bych se připravil lépe. Nyní jsem však starý a nemám už na to čas.

Ale vy mladí, kteří studujete, vy jste skutečně mladí. Vy, kteří máte ještě čas, zdraví, paměť, nadání: snažte se využít toho všeho. Z vašich škol vychází řídicí vrstva sítřka. Mnozí z vás se stanou ministry, poslanci, senátory, starosty, členy městských rad a také inženýry, lékaři, zaujmou svá místa ve společnosti. A dnes, kde chce zaujmout určité místo, musí mít potřebnou odbernost, musí být připraven. Generál Wellington, jenž zvítěnil nad Napoleonem, se vrátil v Anglii do vojenské koleje, kde kdysi studeval, a řekl kadetům důstojníkům: "Hleďte, zde na tomto místě se vyhrála bitva u Waterloo." A tak já vám říkám: Vy mladí budete muset podstoupit bitvy ve věku třiceti, čtyřiceti, padesáti let, ale chcete-li je vyhrát, musíte začít od nynějška, musíte se připravit už dnes, nyní, musíte být pilní ve studiu a ve škole, ode dneška.

Prosme Pána Boha, aby pomáhal profesorům, studentům a také rodičům, kteří vshlílejí ke škole se stejnou láskou a se stejnou starostí jako papež.

/Pravda, kdyby byl Svätý Otec v Československu, mnohé by asi řekl jinak - ale obch jeho poselství sůstává stejný a platí pro děti a mládež v Itálii, v Československu i třeba v Africe. Proto Rybka jeho promluvu neupravovala./

Z rozhlasového poselství "Urbi et orbi" /Městu a světu/, 27. srpna 1978

Pemec medlíteb

V této hodině rozehvění, ale povzbuzení božskými přísliby, sdáváme všechny naše syny a dcery: chtěli bychom je mít zde přítomny, abychom se jim mohli dívat do očí, mohli je obejmout a povzbudit k odvaze a důvěře a požádat o pochopení pro nás a o jejich medlíteb.

Zdravíme všechny:

- kardinály posvátného kolegia, s kterými jsme prožili rozhodující hodiny a na které se spoléháme nyní i v budoucnu. Děkujeme jim za neudré rady a velkou spolupráci, kterou nám budou jistě i nadále poskytovat a tím jaksi předleuží ten souhlas, kterým nás z vůle Boží vyvedli na vrchol apoštolského úřadu;

- všechny biskupy Boží církve, "kteří nastupují vlastní církve a všichni spolu s papežem představují celou církev ve svazku míru, lásky a jednoty" /Světlo národů, 23/. Jejich kolegialitu chceme zdůraznit a potvrdit použitím jejich pemeci ve vládě všeobecné církve jak prostřednictvím synodálního orgánu, tak i strukturami římské kurie, kde mají své

plnoprávné zastoupení podle stanovených norem;

- všechny naše spolupracovníky, povolání k přesnému provedení naší vůle a k čestné činnosti, která je zavazuje k svatému životu, k duchu poslušnosti, k dílu apoštolátu a ke vzorné, výrazné lásce k církvi. Milujeme každého z nich a žádáme, aby pokračovali i nadále a zachevali nám, jako našim předchůdcům, svou odevzdávanou věrnost. Jsme si jisti, že se můžeme spolehnout na jejich tak významnou činnost, která bude pro nás velkou pomocí;

- zdravíme kněze a věřící římské diecéze, s kterými jsme spejati nástupnictvím Petřevým a jedinečným a zvláštním pověřením této římskou katedrou, "která je v čele všeobecné lásky" /sv. Ignác/;

- zdravíme zvláště členy naší rodné diecéze Belluna a věřící z Benátek, kteří nám byli svěření jako milující synové a dcery, a na které vzpomínáme s opravdovou lítostí, zvláště pak na jejich velkolepá církevní díla a na společné úsilí věnované dobré věci evangelia;

- objíímáme všechny kněze, zvláště faráře a všechny ty, kteří se věnují bezprostřední péči o duše, zvláště v podmínkách obtížných a opravdově chudých, ale podpoření zřejmou milostí povolání a hrdinným následováním Krista, "Pastýře našich duší" /1 Petr 2,25/;

- zdravíme řeholníky a řeholnice jak meditativních řádů, tak i činného života, kteří vysofují do světa kouzlo neschvějná přichylnosti k evangelním ideálům. Prosíme je snažně, aby i nadále pečovali o to, "aby jejich prostřednictvím církev mohla denně lépe ukazovat Krista věřícím i nevěřícím" /Světlo národů, 46/;

- zdravíme celou misionářskou církev, chceme pozdravit muže i ženy, kteří na předsunutých hlídkách evangelizace věnují svou péči bratřím: víme, že z těch, kteří jsou nám drazí, oni jsou nám nejdrazší. Nikdy ~~nezapomeneme~~ na ně nezapomeneme ve svých meditacích a ve svých starostech, poněvadž mají přednostní místo v našem srdci;

- podporujeme a povzbuzujeme všechna sdružení Katolické akce, jakož i všechna hnutí různých pojmenování, která přispívají novým úsilím k oživení společnosti a "posvěcení světa" jako kvess v těstě /srov. Mt 13,33/, aby byla přesvědčena, že jejich činnost ve spolupráci s hierarchií je pro dnešní církev nezbytná;

- zdravíme mládež, naději čistšího, zdravějšího, konstruktivnějšího zítřka, aby uměla rozeznávat dobře a zle a přispěla k uskutečňování dobra ve světě svými čerativními silami, pro životnost církve a budoucnost světa;

- zdravíme rodiny, které jsou "jakeousi domácí svatyní církve", ba představují pravou a vlastní "domácí církev" /Světlo národů, 11/, ve které vzkvétají řeholní povolání a svatá rozhodnutí a připravuje se zítřek světa;

- zvláště chceme pozdravit všechny ty, kde v této chvíli trpí, nemocně, vězně, vyhnance, pronásledované; všechny ty, kterým se nedaří najít práci, anebo podstupují tvrdý zápas o život; všechny ty, kde trpí smeznění, kterým je vystavena jejich křesťanská víra a katolické přesvědčení, které nemožou svedobně vyznávat, leda za cenu svých základních práv svedobných lidí a věrných občanů, i na všechny syny a dcery, kteří trpí bolestným nedostatkem jak pro seřfální a politické poměry, tak i následkem přírodních katastrof.

Žádáme všechny naše syny a dcery o pomoc v meditaci, poněvadž se spolehnáme výlučně na ni a odevdáváme se s důvěrou pomocí našeho Pána, který nás povolal, abychom ho představovali zde na zemi. Jistě nám neodepře ani svou všemožnou milost. Nejsvětější Panna Maria, královna apoštolů, bude zářící hvězdou našeho pontifikátu. Svatý Petr, "Opera církve" /sv. Ambrož/, kéž nás podpoří svou přímluvou a svým příkladem nezlezná víry a lidské velkodušnosti. Svatý Pavel nechť nás vede svým apoštoláckým nadšením, obráceným ke všem národům světa. Kéž nám pomohou naši svatí ochránci.

A ve jménu Otce i Syna i Duchu svatého udělujeme světu své první, láskyplné apoštolácké požehnání.

Papež Jan Pavel I., občanským jménem Albino Luciani, se narodil z chudé rodiny ve Ferne di Canale, dnes Canale d'Agordo, nedaleko města Belluno v severní Itálii, 17. října 1912; na kněze byl vysvěcen 7. července 1935, r. 1958 byl vysvěcen na biskupa a jmenován ve Viterrie Venete a r. 1969 byl přeřazen za arcibiskupa-patriarchu do Benátek. Byl znám rozvážností a jasností v posuzování situace, svatostí a prostotou života a neohroženou pevností v učení a hájení pravd víry. Tuto ticheň, nenápadnou, ale účinnou biskupskou činností na sebe upozornil kardinály, a ti jej už první den konkláve, 26. srpna 1978, zvolili nástupcem Pavla VI., kterého jsme nečekaně ztratili 6. srpna. Hned od prvního okamžiku si získal srdce všech svým úsměvem, svou pevností a svou jasnou mluvou. "Papež, který se usmívá", nazývali ho všichni. Důh se však spekežil s jeho pevnou vůlí sloužit církvi ve šlápějích jeho dvou předchůdců: Jana XXIII. a Pavla VI. V noci na 29. září 1978 ho povolal k věčné odměně.

Při své druhé generální audienzi 13. září 1978 řekl Jan Pavel I. před 150 000 posluchači:

Snažme se udělat církev lepší tím, že se sami staneme lepšími. Každý z nás a celá církev by se měla modlit tak, jak se já rád modlím:

Pane,
vezmi mě takového, jaký jsem:
s mými chybami,
s mými nedostatky.
Nech mě ale stát se takovým,
jakého mě ty chceš mít.

Amen.

Luciani čti "Lučany"; Ferne di Canale čti "Ferne dy Kanale"

ROK PANNY MARIE

Jsou věci, a některé z nich se týkají i Panny Marie, kterým katolíci věří /a tím se odlišují od některých jiných náboženství/. Těmto článkům víry říkáme dogmata. Věřit, to znamená přijímat jako pravdivé něco, o čem se v dané chvíli nemohu přesvědčit. Věříme tomu, co nám říkají rodiče, učitelé, sourozenci, kamarádi... a věříme také tomu, čemu nás učí církev. Než církev vysloví určitý článek víry a předloží ho lidem k věření, je daná otázka dlouho zkoumána a rozebírána z mnoha stran. Církev cítí před Bohem odpovědnost za to, čemu lidé učí, a také spoléhá na pomoc Ducha svatého, kterého v takových případech vzývá a prosí o světle pravého poznání. Teprve po důkladném zvážení může být dogma vyhlášeno. Katolík je pak povinen dogmata věřit. Většina dogmat byla vyhlášena proto, že si je vynutily tehdejší poměry v církvi - například vystoupili někteří lidé s nesprávným učením /tzv. hereze/. Aby věřící bez teologického vzdělání věděli, čemu mají věřit, byla vyhlášena dogmata. Některá z nich pro nás dnes už ani nejsou důležitá - týkají se otázek, které už nepovažujeme za sporné. Jiná nespak neztratila nic na aktualnosti. My se zde spolu seznámíme s těmi, která se týkají Panny Marie. Nejde nám o nějaké vědecké výklady, spíše o inferenci.

PANNA MARIA BYLA UCHRÁNĚNA DĚDIČNÉHO HŘÍCHU

Toto dogma se také nazývá "o neposkvrněném početí nejsvětější Panny Marie". Takto vyjádřeno bývá velmi často špatně chápáno - mnozí /i věřící/ lidé se domnívají, že označuje

tajemství toho, jak se Panna Maria stala matkou Ježíšovou. To však není správný výklad. Dogma o neposkvrněném početí nejsvětější Panny Marie znamená - ale přečtěme si slova Svatého Otce Pia IX. který tento článek víry v r. 1854 slavnostně vyhlásil:

"Prohlašujeme, že je Bohem zjeveno, a proto musí být trvale a pevně přijato učení, které tvrdí, že nejsvětější Panna Maria byla v prvním okamžiku svého početí uchráněna každé poskvrny dědičného hříchu zvláštní milostí a výsadou všemohoucího Boha s ohledem na zásluhy Ježíše Krista, Spasitele lidského rodu."

Podívejme se blíže na jednotlivé části tohoto textu.

"Bohem zjeveno" - to znamená, že by v Písmu svatém, které se také nazývá Božím Zjevením, bylo výslovně uvedeno, že Panna Maria byla uchráněna hříchu - pak by nebylo třeba vyhlášovat dogma. Tato slova mají vyjádřit naši víru, že Kristus-Bůh žije dál ve své církvi, které dal svého Ducha, takže jejími ústy učí sám Bůh.

"musí být trvale a pevně přijato" - zde se opět setkáváme s tím, co jsme si už řekli v úvodu: jestliže církev nějaké učení z mecí Boží prohlásí za dogma, jsou členové církve povinni tomu uvěřit. To platí pro všechna dogmata. Abychom však mohli něčemu věřit, musíme se s tím seznámit. Lidé, kteří vědomě odmítají některý z článků katolické víry, sami sebe vylučují ze společenství církve.

"Panna Maria byla uchráněna každé poskvrny dědičného hříchu" - znovu se nepřítomně připomíná, že každý člověk je zatížen hříchem prvních lidí, že v sobě nese stopy tohoto hříchu a sklen hřešit. Panna Maria jako jediná z lidí byla tohoto dědictví po prarodičích uchráněna. Jak?

"zvláštní milostí a výsadou všemohoucího Boha". A proč?
"s ohledem na zásluhy Ježíše Krista". Bůh od věčnosti věděl, kdo bude matkou Ježíšovou. "Bylo vhodné, aby Kristus, vítěz nad hříchem a satanem, měl matku hodnou jeho svatosti, tedy ušetřenou skvrny dědičného hříchu. ... Budecí Mariine mateřství je příčinou, že byla uchráněna poskvrny dědičného hříchu." /W. Granat/

Toto učení se neobjevilo v církvi až v polovině minulého století - již v křesťanském starověku někteří církevní Otcové a světcí učili, že Panna Maria byla zcela bez hříchu a svatá. Ve středověku byla v různých zemích rozšířena oslava svátku Neposkvrněného početí Panny Marie /u nás kolem roku 1200/, a v roce 1476 papež Sixtus IV. tento svátek zavedl v celé církvi. Ne všichni teologové se však v názorech na toto učení shodovali. Postupem doby se učení církve sjednotovalo, a vlastní vyhlášení dogmatu v r. 1854 tak vlastně znamenalo už jen završení aneb poznání pravdy.

Ó Maria, bez hříchu počatá,
oreduj za nás, kteří se k tobě utíkáme.

DESATERO

/1. část/

Znáte Desatero Božích přikázání? Víte, kde ho najdete? "V Kancionálu." Ano. "V Katechismu." Ano. Někde řekne: "Umím ho nazpaměť." A odříká ho. Výborně. Ale kde se vzalo? Kde řekne: "Je v bibli," odpověděl správně. O tom, jak Mojžíš dostal od Hospodina Desatero, vypráví 2. kniha Mojžíšova /latinsky Exodus/, a text deseti přikázání je ve 20. kapitole, verš 2-17. Znovu uvedeno je Desatero přikázání v 5. knize Mojžíšově /latinsky Deuteronomium/ v 5. kapitole, verš 6-21. Najděte si v Písmu svatém páteu

knihu Mojžíšovu a uvedený úryvek si přečtete. Bibli zavřete a odpovězte na otázku: Jak začíná Desatero? "V jednoho Boha věřití budeš," - kde takto odpověděl, četl neopozorně. Desatero začíná slavnostním a radostným prohlášením: "Já jsem Hospodin, tvůj Bůh."

Tato věta se ve Starém zákoně mnohokrát opakuje. Je v ní obsaženo nejen to, že se na mě Bůh dívá a že ví o všem, co dělám nebo na mě myslím, ale také to, že Bůh je, že chce být tím, kde se o mě stará a kde je stále se mnou. Stále znovu nám nabízí smlouvu, kterou kdysi dávno uzavřel s izraelským národem: "Budeš-li žít tak, jak ti ukládám, budu se o tebe starat a ochráním tě v každém nebezpečí." Jestliže věříme tomu, že Bůh je všemohoucí a věrný, že totiž nejen může splnit to, co slibuje, ale že to také bez zbyteku splní, pak se opravdu nemůžeme než divit, že tolik lidí - a to i těch, kteří tento Boží příslib poznali - neplní jeho přikázání. Jako by říkali: "Nepotřebuji, aby mě Bůh, který je mocnější než všichni lidé a všechny přírodní síly, chránil." Abychom nepatřili k těm, kteří se tak peštili připravují o Boží přátelství, seznámíme se alespoň s tím základním, co jeho přikázání obsahují. Biblický text jsme si už přečetli. Možná se nám na některých místech zdál méně srozumitelný, proto si Desatero přečtete ještě jednou, tentokrát převedené do dnešní řeči:

Já jsem Pán, tvůj Bůh. Ty, člověče, patříš ke mně.

Když se mně budeš držet, bude tvůj život vypadat takto:

1. Nebudeš mít jiné bohy. Nebudeš si mne zpodobňovat.
Já ti budu pomáhat, abys mohl žít bez bázně a ve svobodě.
2. Budeš mít v úctě mé jméno.
Nemusíš mě nutit, abych ti pomohl. Já jsem Jahve, to znamená Bůh s tebou.
3. Budeš zachovávat den odpočinku.
Nemusíš se štvát stáleu prací, za zábavou. Máš právo žít zdravě a klidně.
4. Budeš ctít otce a matku.
Dáš-li se vést mou otcovskou láskou ve své rodině, budeš mít bezpečí domova.
5. Nebudeš zabíjet.
Nemusíš jednat s druhými jako s konkurenty, které je nutno předstihnout; vyřadit. Já chci být tvým ochráncem, můžeš žít bez strachu a v míru.
6. Nebudeš cizeložit.
Nemáš zapotřebí, aby ses povrchními vztahy připravil o schopnost lásky krásné a věrné. Já chci být dárcem tvé štěstí v lásce opravdové.
7. Nebudeš krást.
Nemusíš se pechtit za nečestným obhacováním. Co bys získal na majetku, ztratil bys na klidné mysli. Poznáš, že větší radost je dávat než brát.
8. Nebudeš lhát.
Nemusíš se zaplétat do lží, to dělá život nejistým. Já jsem Pravda a ty budeš také důvěry hodný.
9. Nebudeš závistivě dychtit po ženě svého bližního.
Nenarušíš manželství druhých, nebudeš beřit domova děti. Já jsem svazek muže a ženy ustanovil jako posvátný. Když te budeš respektovat, ušetříš mnohé trápení sobě i jiným.
10. Nebudeš závistivý ani chentivý.
Nemusíš se užírat závistí vůči druhým.
Já ti dávám dobré rady. Už se přát je i ostatním a naučíš se žít pokojně.

Desatero nedává přesný návod, co v té které situaci musíme a nesmíme dělat. Je to rámeček, který pomáhá začít svědomí. Co jeho jednotlivé strany

obsahují, o tom si spolu budeme letos povídat.

/Pokračování/

Rybka vás všechny vítá po prázdninách a těší se, že se s vámi letos a pomocí Beží bude mezi zase setkávat. Pro ty, kteří zapoměli, nebo ke kterým přichází dnes poprvé, zapakuje "pravidla hry".

Jednotlivá čísla po přečtení vracejte tomu, od koho je dostáváte. Kdo bude mít zájem, může si kdykoli některé ze starších čísel nebo celý ročník znovu vypůjčit.

Můžete Rybce psát. Můžete jí vyprávět, co jste prožili, můžete se jí ptát na věci, kterým nerozumíte, můžete jí napsat, o čem byste si v ní chtěli přečíst. Slibuje vám, že žádná psaníčko nenechá bez odpovědi. Pokud nechcete, nemusíte se ani podepisovat - jen by Rybku zajímal váš věk a do které třídy chodíte. A nestyďte se napsat - nikde vás nebude počítat pravopisné chyby!

Ani letos se na uspořádání Rybky mnoho nezmařilo. Něco málo přibýlo - za Kalendářem vás Rybka chce postupně seznámit s významnými dny liturgického roku. Letos to budou slavnosti - jistě si je ještě pamatujete, že to jsou ty nejdůležitější svátky.

Úvahy nad Písmem svatým vystřídala seznámení s pravdami víry, které se týkají Panny Marie - to bude od září do prosince, protože 8. prosince Rok Panny Marie skončí.

Každé číslo bude zakončeno - ale nepředbíháme, ještě nekončíme.

Jestlipak si pamatujete, jaký úkol vám dala Rybka na letošní prázdniny? A jak jste ho splnili? Napište! /Pro ty, kdo zapoměli: Rybka si přeje, abyste o prázdninách navštívili některé z mariánských poutních míst a pomešlili se tam taky za čtenáře Rybky a za ty, kdo jí pro vás připravují. A teď by se docela ráda dověděla, kde jste byli./

A možná, že jste o prázdninách prožili něco, o čem byste se s námi rádi mohli podělit...

Ta krátká medailka, spíše zvolání, kterým jsme ukenčili dnešní výklad o Neposkvrněném početí Panny Marie je napsaná na přední straně tzv. zářné medailky. Je to oválná medailka, na jejíž přední straně je zobrazena Panna Marie a kolem ní je tento nápis, na zadní straně je písmeno M spojené s křížem, symbol Srdce Ježíšova a Srdce Panny Marie a po obvodu dvanáct hvězd. Těm, kdo tuto medailku s úctou nesí, jsou přislíbeny zvláštní milosti a ochrana Panny Marie. Kdo z vás by se o medailce chtěl dovědět ještě něco navíc nebo kdo jí nemá a rád by ji nesil, ozvěte se! Rybka pro vás má.

Ještě jedna novinka: Rybka pro vás připravuje sepsaná knížek, které si budete mezi vypůjčit.

Jak vidíte, máte se i letos na co těšit. Rybka vám bude vděčná, když jí pošlete dobrými nápady, psaníčky i medilkou.

A H O J I

OHNIČKY OHNIČKY OHNIČKY OHNIČKY OHNIČKY OHNIČKY OHNIČKY OHNIČKY OHNIČKY

malé ohničky lásky

Pod tímto názvem vám bude Rybka přinášet zkušenosti dětí z různých částí světa, které se rozhodly čít evangelium. Zapalují kolem sebe malé ohničky lásky, aby po světě založily velký požár, který stráví všechny, co lidem brání vytvořit jednu velkou rodinu. Uvidíte, že čít evangelium se dá na různých místech, a vůbec to nemusí být skutky, které jsou na první pohled vidět. Zkuste to také jako tyhle děti - vaši vrstevníci.

Dárek od Ježíše

Ten den bylo dokončení zajímavého televizního seriálu. Celý den jsem se

na te těšil. Večer me napadlo, že jsem ještě nebyl na mši svaté. Chodil totiž každý den na mši svatou, abych přijímal Pána Ježíše. Tentokrát jsem si ale myslil: "Proč mám jít na mši svatou, když je takový krásný program?" Pak jsem si však řekl: "Je lepší jít a přijmout Pána Ježíše, protože pak je pořád se mnou." A šel jsem do kostela. Cestou domů jsem si říkal: "Jak dlouho to už asi běží?" Když jsem přišel domů, čekalo na mne bezké překvapení: program právě začínal. Zřejmě došlo v poslední chvíli k nějaké změně ve vysílání.

Sandre, Itálie

Tu nezdravíš, penluvila nás

Proti nám bydlí jedna paní, která e naší rodině pevidala něce, ce není vůbec pravda. Když se te maminka dozvěděla, rozhněvala se e nařídila mi, abych tu paní nezdravila. Tak jsem ji přestala sdravit. Ale jedneho dne jsem ji přece jen zase pozdravila, když jsem ji potkala. Potem jsem šla k mamince a řekla jsem jí: "Mami, takhle te dál nemůžeme dělat. Když jsme křesťané, musíme tu paní sdravit. Pán Ježíš přece řekl, že máme lidi odpuštět." Maminka souhlasila. A tak jsme se s tou paní zase spřátelili.

Carola, Uruguay

OHNIČKY OHNIČKY OHNIČKY OHNIČKY OHNIČKY OHNIČKY OHNIČKY OHNIČKY